

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 605

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 iulie 2018

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 123 din 20 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	2-3		
Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	4-5		
Decizia nr. 224 din 17 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	6-7		
Decizia nr. 238 din 19 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	7-9		
Decizia nr. 274 din 24 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	10-12		
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		978. — Ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat privind aprobarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață	13
		ACTE ALE ORDINULUI ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA	
		1.406. — Hotărâre privind alegerea președintelui Ordinului Arhitecților din România	14
		1.407. — Hotărâre privind alegerea membrilor Consiliului național al Ordinului Arhitecților din România	14-15
		1.408. — Hotărâre privind alegerea membrilor Comisiei naționale de disciplină a Ordinului Arhitecților din România	15-16
		1.409. — Hotărâre privind alegerea membrilor Comisiei de cenzori a Ordinului Arhitecților din România	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 123**

din 20 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Independent al Polițiștilor din Seini, Săbișa, județul Maramureș, în numele și pentru membrii săi Cristian State și alții, în Dosarul nr. 1.326/100/2016 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.314D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Inspectoratul de Poliție al Județului Maramureș. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât textul constituțional invocat de autorul acesteia, respectiv art. 21 alin. (4), are în vedere jurisdicțiile speciale administrative, care sunt facultative și gratuite. Or, în cauză, procedura la care se referă art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 nu este una jurisdicțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.326/100/2016, **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Polițiștilor din Seini, Săbișa, județul Maramureș, în numele și pentru membrii săi Cristian State și alții, în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ în care s-a solicitat acordarea unor drepturi salariale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 contravin prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție. În acest sens, arată că dispozițiile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 instituie o procedură opțională de contestare

a modului de stabilire a drepturilor salariale de către angajator, fiind utilizat termenul „poate” și nu „este obligat”, astfel că procedura de recurs grațios instituită prin această prevedere legală este una opțională și nu obligatorie. Spre deosebire de procedura generală stabilită în legea contenciosului administrativ, unde sunt prevăzuți cu exactitate pașii obligatoriu de urmat până la sesizarea instanței în acest caz, contestațiile prealabile sunt opționale și nu obligatorii, astfel că nu pot fi respinse pe temeiul neintroducerii unei constatări în prealabil la angajator. În cazul în care se interpretează totuși că această procedură este obligatorie, apreciază că sunt încălcate prevederile constituționale care consacră caracterul facultativ și gratuit al jurisdicțiilor speciale administrative.

6. **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție, întrucât soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi nu este o jurisdicție administrativă specială și nu împiedică accesul la justiție ulterior parcurgerii sale. Faptul că, prin neparcurgerea acestei proceduri ori prin nerespectarea termenelor legale, cel interesat ar putea pierde dreptul de acces la justiție nu este de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile, de vreme ce liberul acces la justiție nu semnifică faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări. În susținerea celor arătate, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 121 din 9 februarie 2010, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgie* și Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în Cauza *Fischer contra Austriei*.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât procedura reglementată de art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 nu are caracter jurisdicțional.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituțională este inadmisibilă. În acest sens, arată că art. 21 alin. (4) din Constituție se referă la jurisdicțiile speciale administrative, în timp ce procedura reglementată de textul de lege criticat nu este jurisdicțională, astfel că prevederile constituționale amintite nu sunt incidente în cauză.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatul Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora „(1) *Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.*

(2) *Contestația poate fi depusă în termen de 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.*

(3) *Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile lucrătoare.*

(4) *Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării soluționării contestației în scris.”*

13. Curtea constată că, ulterior sesizării sale, Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care s-a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 sunt incidente în cauza în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea textului de lege cu care a fost sesizată.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Independent al Polițiștilor din Seini, Săbișa, județul Maramureș, în numele și pentru membrii săi Cristian State și alții, în Dosarul nr. 1.326/100/2016 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

14. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție potrivit cărora „*jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

15. **Examinând excepția de neconstituționalitate**, Curtea reține că autorul acesteia își susține critica plecând de la premisa că procedura soluționării contestației în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 reprezintă o jurisdicție specială administrativă obligatorie, contravenind astfel art. 21 alin. (4) din Constituție, care consacră caracterul facultativ al unei astfel de jurisdicții. Or, Curtea observă că, potrivit art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, jurisdicție administrativă specială semnifică „*activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale*”. Cu privire la același aspect, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa, așa cum este Decizia nr. 220 din 6 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 16 iunie 2004, că jurisdicțiile speciale administrative reprezintă o activitate jurisdicțională realizată de un organ de jurisdicție ce funcționează în cadrul unei instituții a administrației publice sau al unor autorități administrative autonome, care se realizează conform procedurii imperative prevăzute într-o lege specială, procedură asemănătoare cu cea a instanțelor de judecată, desfășurată însă paralel și separat de aceasta.

16. Având în vedere aceste repere, Curtea constată că procedura de soluționare a contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 nu îndeplinește condițiile mai sus arătate pentru a fi caracterizată ca o jurisdicție administrativă specială, astfel că nu este supusă condițiilor stabilite de art. 21 alin. (4) din Constituție.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 197

din 3 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Delia Mihai, Oana Georgiana Apetri, Andreea Manuela Benedek, Ioana Dana Bogdan, Mihaela Ceapă, Sandu Claudiu Constantin, Ciprian Vasile Dominte, Andreea Monica Ghenu, Ștefăniță Viorel Gogea, Anca Ștefania Iovan, Ștefan Aurelian Ispășoiu, Ana Maria Marin, Monica Maria Munteanu, Vlad Mihai Neagoe, Iulian Marius Nica, Alina Mihaela Popescu, Anca Beatrice Resmeliță, Marius Sulu și Cerasela Elena Ungureanu în Dosarul nr. 4.642/109/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă. Excepția constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.514D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, având în vedere că atât prin jurisprudența Curții Constituționale, cât și prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dispozițiile de lege criticate au fost interpretate în mod clar, iar prin decizia amintită a instanței supreme s-a precizat că plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.642/109/2015, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Delia Mihai, Oana Georgiana Apetri, Andreea Manuela Benedek, Ioana Dana Bogdan, Mihaela Ceapă, Sandu Claudiu Constantin, Ciprian Vasile Dominte, Andreea Monica Ghenu, Ștefăniță Viorel Gogea, Anca Ștefania Iovan, Ștefan Aurelian Ispășoiu, Ana Maria Marin, Monica Maria Munteanu, Vlad Mihai Neagoe, Iulian Marius Nica, Alina Mihaela Popescu, Anca Beatrice Resmeliță, Marius Sulu și Cerasela Elena Ungureanu cu prilejul soluționării apelurilor formulate împotriva Sentinței civile nr. 417 din 24 februarie 2016, pronunțate de Tribunalul Argeș în Dosarul nr. 4.642/109/2015.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu respectă condiția de claritate a legii, destinatarii normei neputând determina conținutul domeniului reglementat, respectiv cum trebuie interpretată sintagma „funcții similare”.

6. De asemenea consideră că modul în care textul de lege a fost interpretat prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 32 din 19 octombrie 2015 contravine dispozițiilor Legii nr. 71/2015 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, generând efecte discriminatorii.

7. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 6 din 17 ianuarie 2013 și nr. 150 din 18 martie 2014.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Guvernul**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

10. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională este legal sesizată și competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora „În anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.”

14. Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au fost aplicabile doar în anul 2011, iar Legea nr. 285/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Cu toate acestea, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 549 din data de 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că textul de lege criticat este invocat ca temei în cadrul acțiunii în care s-a formulat excepția de neconstituționalitate, Curtea apreciază că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010 pot constitui obiectul al controlului de constituționalitate.

15. Autorii excepției consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat dispozițiile de lege criticate din perspectiva compatibilității acestora cu prevederile constituționale și convenționale privind egalitatea în drepturi și interzicerea discriminării. Astfel, prin Decizia nr. 150 din 18 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 9 mai 2014, Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 15 februarie 2013, Decizia nr. 885 din 15 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 24 februarie 2016, Decizia nr. 25 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 27 aprilie 2016 și Decizia nr. 705 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 2 martie 2017, Curtea a reținut că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De asemenea, Curtea a mai reținut că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor dispoziții noi în ceea ce privește criteriile de avansare și metodologia de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

17. De asemenea, Curtea a apreciat că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens a arătat că, atât prin

jurisprudența sa, cât și prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 9 februarie 2016, dispozițiile de lege criticate au fost interpretate în mod clar, în sensul că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări. De asemenea, prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că „plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.”

18. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 5 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015 și nu reprezintă o clarificare a legislației anterioare intrării lor în vigoare. În același sens, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a precizat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 a fost adoptată pentru reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, astfel că acest act normativ a avut o activitate limitată în timp — 1 ianuarie 2015—31 decembrie 2015, iar momentul inițial al aplicării acestuia a fost 1 ianuarie 2015. Curtea Constituțională a apreciat că acesta este și motivul care a justificat aplicarea diferită a normelor interpretate prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — referitoare la reglementările privind salarizarea aferente anilor 2011—2014 — în raport cu dispozițiile art. 5 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, prin care s-a reglementat salarizarea în 2015, iar nu pretinsa lipsă de claritate a textelor de lege supuse analizei de constituționalitate.

19. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Delia Mihai, Oana Georgiana Apetri, Andreea Manuela Benedek, Ioana Dana Bogdan, Mihaela Ceapă, Sandu Claudiu Constantin, Ciprian Vasile Dominte, Andreea Monica Ghenu, Ștefăniță Viorel Gogea, Anca Ștefania Iovan, Ștefan Aurelian Ispășoiu, Ana Maria Marin, Monica Maria Munteanu, Vlad Mihai Neagoe, Iulian Marius Nica, Alina Mihaela Popescu, Anca Beatrice Resmeliță, Marius Sulu și Cerasela Elena Ungureanu în Dosarul nr. 4.642/109/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 3 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224

din 17 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Constantin-Laurențiu Jecan în Dosarul nr. 65/84/2016 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă. Excepția constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.668D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 20 martie 2018, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 396 din Codul de procedură civilă, Curtea a amânat pronunțarea la data de 17 aprilie 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 14 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 65/84/2016, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Constantin-Laurențiu Jecan cu prilejul soluționării unei cauze având ca obiect drepturi bănești.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 21 alin. (3), art. 16 alin. (1) și art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, arată că nu se justifică tratamentul juridic diferențiat dintre persoanele aflate în ipoteza art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 în raport cu cel aplicabil persoanelor prevăzute de art. 20 alin. (1) din cap. II al anexei nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. De asemenea consideră că formularea textului de lege criticat este neclară, ambiguă, întrucât nu se poate desprinde cu precizie care este baza de calcul a ajutoarelor acordate în temeiul art. 20 alin. (1) din cap. II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, iar acest viciu de reglementare afectează garanțiile constituționale privind dreptul la un proces echitabil.

5. **Tribunalul Sălaj — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât dispozițiile

art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 sunt clare și nu creează probleme de interpretare. De asemenea, consideră nu se instituie un tratament juridic diferit între persoane aflate în situații similare.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât textul de lege criticat este formulat de o manieră clară, în sensul că baza de calcul a drepturilor bănești vizate este cea avută în vedere pentru luna octombrie 2010, majorată cu 15%. Prin urmare, nu sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. De asemenea arată că dispozițiile de lege criticate se aplică uniform tuturor destinatarilor normei juridice, astfel că nu se poate pune problema unei discriminări contrare art. 16 alin. (1) din Constituție.

8. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul excepției apelează la instanța de contencios constituțional pentru a invalida aplicarea textului legal care privește valoarea ajutorului pentru anul 2011, urmărind aplicarea dispozițiilor legale generale mai favorabile, și anume art. 20 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Or, Curtea Constituțională nu se poate transforma într-un legislator pozitiv, întrucât ar contraveni art. 61 alin. (1) din Constituție, dar și dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora: „*În anul 2011, indemnizațiile, compensațiile, sporurile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora pentru luna octombrie 2010, majorat cu 15%.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

13. **Examinând excepția de neconstituționalitate**, Curtea constată că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 stabilesc modul de calcul al indemnizațiilor, compensațiilor, sporurilor, primelor, ajutoarelor, plăților compensatorii, compensațiilor lunare pentru chirie și altor drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare în anul 2011, prevăzând că acesta se raportează la nivelul bazei de calcul al acestor drepturi pentru luna octombrie 2010, majorat cu 15%.

14. Curtea apreciază că aceste prevederi de lege nu sunt afectate de vicii care să afecteze claritatea și previzibilitatea normei, însă impun cunoașterea evoluției legislației în materie, respectiv a nivelului bazei de calcul aplicabil în luna octombrie 2010. În acest sens, Curtea amintește că, pe fondul crizei economice traversate de România în anul 2010, s-a dispus reducerea, temporară, a drepturilor bănești mai sus arătate, prin dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, urmată

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin-Laurențiu Jecan în Dosarul nr. 65/84/2016 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sălaj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 238

din 19 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4)

din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Dan Simionovici în Dosarul

apoi de o revenire etapizată la cuantumul anterior, prin acte normative succesive, așa cum este și Legea nr. 285/2010, care a prevăzut o majorare cu 15%. Condiția caracterului previzibil al normei juridice nu exclude însă coroborarea conținutului acesteia cu dispoziții din alte acte normative și o interpretare sistematică a legislației. Prin urmare, Curtea apreciază că nu pot fi reținute criticile raportate la prevederile art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

15. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu creează discriminări între persoane aflate în situații similare, de vreme ce se aplică, deopotrivă, în anul 2011, tuturor persoanelor beneficiare ale drepturilor bănești menționate. În realitate, Curtea apreciază că diferența de tratament invocată de autorul excepției privește un aspect ce excedează sferei de incidență a principiului constituțional al egalității în drepturi, respectiv o deosebire între modul în care acesta consideră că drepturile bănești solicitate ar fi trebuit să fie calculate și cuantumul acestora obținut în fapt, prin aplicarea legii.

nr. 16.310/193/2015 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 236D/2017 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își mențin valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.310/193/2015, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Dan Simionovici într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentinței civile prin care a fost obligat la plata cheltuielilor comune neachitate față de asociația de proprietari, a penalităților de întârziere și a dobânzii aferente.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că extinderea obligativității hotărârilor adunării generale a asociației de proprietari și asupra proprietarilor care nu sunt membri ai asociației reprezintă o încălcare a art. 40 din Constituție privind dreptul de liberă asociere. În opinia sa, norma criticată se poate aplica numai în cazul în care hotărârea adunării generale a asociației de proprietari se referă la lucrări privind proprietatea comună, precum reparații, renovări, dar nu și atunci când obligă proprietarul care nu este membru al asociației la plata cheltuielilor în legătură cu funcționarea asociației, cum ar fi plata indemnizației președintelui de asociație. Precizează, totodată, că nu este membru al asociației de proprietari și susține că textul criticat este neconstituțional atât timp cât prevede că hotărârile adunării generale ale asociației de proprietari pot fi adoptate cu votul unei minorități a membrilor săi. Susține că, prin hotărârea pronunțată în baza art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007, instanța de fond a încălcat prevederile art. 40 din Constituție, favorizând îmbogățirea fără justă cauză a președintelui asociației de proprietari.

6. **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că obligativitatea hotărârilor adoptate de adunarea generală a asociației de proprietari și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației conduce la realizarea scopului pentru care a fost înființată și înregistrată asociația de proprietari, și anume reprezentarea și gestionarea proprietății comune, care, pe lângă drepturi, impune și obligații pentru toți proprietarii.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând considerentele ce stau la baza deciziilor Curții Constituționale nr. 304 din 28 aprilie 2015, nr. 427 din 8 iulie 2014, nr. 726 din 16 decembrie 2014, nr. 318 din 29 martie 2012, nr. 1647 din 16 decembrie 2010 și nr. 168 din 28 octombrie 1999. Cu privire la susținerile autorului excepției referitoare la aplicabilitatea normei numai în cazul în care hotărârea adunării generale a asociației de proprietari se referă la lucrări privind proprietatea comună arată că soluționarea unor astfel de probleme intră în competența instanțelor judecătorești.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere formulat în dosarele Curții Constituționale nr. 37D/2014, nr. 172D/2014, nr. 1.112D/2014 și nr. 812D/2015, în care au fost pronunțate deciziile nr. 516 din 9 octombrie 2014, nr. 726 din 16 decembrie 2014, nr. 304 din 28 aprilie 2015 și nr. 744 din 3 noiembrie 2015, în sensul constituționalității normelor legale supuse controlului de constituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, potrivit căreia: „(4) *Hotărârile adunării generale a asociației de proprietari sunt obligatorii și pentru proprietarii din condominiu care nu au fost prezenți la adunarea generală, precum și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari*”.

13. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 40 — *Dreptul de asociere*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală. Prin mai multe decizii, dintre care pot fi amintite, exemplificativ, Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, Decizia nr. 318 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 1 iunie 2012, Decizia nr. 427 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 18 august 2014, sau Decizia nr. 304 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2015, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

15. În jurisprudența menționată, Curtea a reținut că, în cazul unui imobil cu mai multe locuințe, proprietarii dețin, pe lângă dreptul de proprietate individuală asupra apartamentelor sau spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, și un drept de proprietate comună pe cote-părți, stabilă și forțată, asupra celorlalte spații dintr-un condominiu. Pornind de la această stare de coproprietate forțată asupra părților comune ale imobilului, precum și de la necesitatea reprezentării intereselor proprietarilor în raporturile cu terții furnizori de servicii, legiuitorul a reglementat posibilitatea înființării asociațiilor de proprietari, structuri asociative cu personalitate juridică ce au ca scop administrarea, folosirea, întreținerea și exploatarea imobilului în interesul tuturor proprietarilor (Decizia nr. 304 din 28 aprilie 2015, paragraful 14).

16. De asemenea, Curtea a statuat, de pildă, prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, că, în anumite situații, legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc salvagardarea unor interese de ordin general și care, în perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, nu reprezintă, în realitate, modalități înscrise în conceptul de liberă asociere, iar asociația de proprietari se află tocmai într-o asemenea situație juridică. Această categorie de asociații a fost creată prin lege, în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în considerare totodată și interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuirii, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării

lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

17. Mai mult, prin Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, Curtea a arătat că înființarea asociațiilor de proprietari, astfel cum este reglementată de Legea nr. 230/2007, nu contravine dispozițiilor constituționale privind dreptul de asociere. Elocvent sub acest aspect este art. 2 teza a doua din legea amintită, care oferă proprietarului posibilitatea de a se asocia în această formă asociativă, fără a i se impune, însă, vreo obligație în acest sens. Conținutul normativ al acestui articol are caracter dispozitiv, lăsând proprietarului libertatea de a deveni sau nu membru al asociației, neexistând niciun fel de constrângeri legale sau de altă natură, care să îl forțeze să adere la asociație.

18. Totodată, Curtea a observat că, din perspectiva scopului anterior menționat, care nu poate fi calificat decât ca legitim, caracterul obligatoriu al hotărârii asociației de proprietari și pentru proprietarii care nu sunt membri reprezintă o măsură adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între interesul colectiv al proprietarilor și cel individual al fiecărui proprietar în parte. În sensul celor anterior reținute, Curtea a observat că, potrivit art. 26 din Legea nr. 230/2007, oricare dintre proprietari poate ataca în justiție respectiva hotărâre, dacă apreciază că aceasta este de natură să producă daune intereselor sale, și să ceară instanței suspendarea executării hotărârii până la soluționarea litigiului (Decizia nr. 304 din 28 aprilie 2015, paragraful 15).

19. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată cu privire la adoptarea hotărârii adunării generale a asociației de proprietari cu votul unei minorități a membrilor săi, analizând conținutul normativ al art. 24 din Legea nr. 230/2007, Curtea a observat (Decizia nr. 427 din 8 iulie 2014, paragraful 23) că adunarea generală a proprietarilor poate adopta hotărâri în prezența personală sau prin reprezentant a jumătate plus unu din membri [(art. 24 alin. (1))], iar în cazul în care la prima convocare nu este întrunit cvorumul necesar, adunarea generală este suspendată, legiuitorul instituind obligația reconvoacării acesteia [(art. 24 alin. (2))], în vederea participării unui număr cât mai mare de proprietari, cu scopul asigurării unui grad sporit

de reprezentativitate a adunării generale. De asemenea, în vederea asigurării cadrului legal necesar adoptării unei decizii, în scopul administrării condominiului în conformitate cu interesele proprietarilor, legiuitorul a prevăzut că, în cadrul adunării generale reconvoacate, hotărârile pot fi adoptate, indiferent de numărul membrilor prezenți, prin votul majorității acestora [(art. 24 alin. (3))]. Așadar, prin art. 24 alin. (2) din Legea nr. 230/2007, care instituie obligația reconvoacării adunării generale a proprietarilor în cazul în care la prima ședință nu a fost prezentă o majoritate de jumătate plus unu, legiuitorul a urmărit a asigura participarea fiecărui proprietar în cadrul adunării generale a asociației, pentru a-și exprima votul cu privire la hotărârile ce se adoptă. Totodată, Curtea a reținut că adoptarea hotărârilor adunării generale reconvoacate, cu votul majorității membrilor prezenți, indiferent de numărul acestora, asigură posibilitatea efectivă a asociației de proprietari de a realiza administrarea și gestionarea proprietății comune, fără ca prin aceasta să fie prejudiciate interesele proprietarilor care nu au participat la adunarea generală sau ale aceluia care nu sunt membri ai asociației de proprietari, aceștia având dreptul de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să le prejudicieze interesele (Decizia nr. 427 din 8 iulie 2014, paragraful 24).

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a justifica reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. Totodată, Curtea precizează că problemele ce țin de aplicarea legii intră în competența instanțelor judecătorești (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 126 din 11 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 8 martie 2010). Ca atare, cu privire la susținerile autorului excepției referitoare la incidența normei numai în cazul în care hotărârea adunării generale a asociației de proprietari se referă la lucrări privind proprietatea comună (precum reparații sau renovări), acesta neputând fi obligat să contribuie la retribuirea președintelui asociației, Curtea observă că acestea sunt, în realitate, chestiuni ce țin de aplicarea și interpretarea legii, revenind instanței investite cu soluționarea litigiului în cadrul căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate să stabilească modul de aplicare concretă a prevederilor de lege criticate.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Simionovici în Dosarul nr. 16.310/193/2015 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 274

din 24 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Dumitru Șt. Mărgăritescu în Dosarul nr. 4.946/3/2017 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.642D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Mădălina Cristina Beniog, din Baroul Vâlcea, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantei autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că excepția de neconstituționalitate se referă la prima sintagmă a textului, respectiv cea privitoare la evaluarea imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Se arată că aceste prevederi legale încalcă principiul constituțional al egalității în fața legii, precum și principiul echității, reglementat în art. 2 din Legea nr. 165/2013. De asemenea, în plus față de textele constituționale pretins încălcate, invocate în motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate, invocă și prevederile art. 53 din Constituție, solicitând Curții Constituționale să analizeze îndeplinirea, de către textul de lege criticat, a condițiilor de proporționalitate a măsurii legislative criticate astfel cum a făcut-o în cuprinsul deciziilor nr. 269 din 7 mai 2014 sau nr. 590 din 26 septembrie 2017. Se mai arată că textul de lege criticat creează o inechitate mai ales pentru cetățenii cărora li se aplică această modalitate de evaluare a imobilului, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, dat fiind faptul că nivelul grilelor notariale este diferit de la an la an. Mai mult, textul de lege criticat este în contradicție și cu definiția legală a noțiunii de „grilă notarială”, cuprinsă în art. 3 pct. 7 din Legea nr. 165/2013. Solicită reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, pronunțată în legătură cu textul de lege criticat, cu atât mai mult cu cât, cu puțin timp înainte de expirarea termenului de soluționare a dosarelor de restituire de către entitățile administrative cu

atribuții în acest sens, mai sunt de soluționat mai mult de jumătate din aceste dosare.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 649 din 17 octombrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.946/3/2017, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**. Excepția a fost ridicată de Dumitru Șt. Mărgăritescu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, referitoare la despăgubirile acordate autorului excepției de neconstituționalitate în compensare pentru un imobil preluat în mod abuziv.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate sunt în dezacord cu principiile enunțate în art. 2 din Legea nr. 165/2013 și în special cu principiul echității, dat fiind faptul că, urmare a pasivității entităților cu atribuții în finalizarea procesului de restituire a imobilelor preluate abuziv, în cauză, decizia privind acordarea despăgubirilor a fost emisă după 16 ani de la formularea notificării, iar Legea nr. 165/2013 a fost aplicată, în ceea ce privește situația autorului excepției, după 4 ani de la intrarea în vigoare. Se mai arată că valorile de referință prevăzute în art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 nu corespund unei despăgubiri reale, în conformitate cu principiile enunțate în acest act normativ. În acest mod se creează o discriminare nejustificată între categorii de persoane aflate în aceeași situație juridică, respectiv persoane care au beneficiat de măsuri reparatorii în raport cu valoarea reală a imobilelor preluate în mod abuziv, la data acordării măsurilor reparatorii, și, pe de altă parte, persoane pentru care măsurile reparatorii sunt plafonate la valoarea grilelor notariale în vigoare la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

7. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă cele statuate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 618 din 4 noiembrie 2014, nr. 715 din 9 decembrie 2014 și nr. 176 din 29 martie 2016.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 588 din 13 septembrie 2016.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că, ulterior sesizării sale, prin Încheierea din 25 aprilie 2017, aceste prevederi legale au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și faptul că soluția legislativă este, în esență, aceeași cu cea existentă înaintea modificării, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității prevederilor noii reglementări, astfel cum acestea au fost preluate din redactarea anterioară a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013. Prevederile legale criticate au următorul cuprins: „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, [...], și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la obligația de respectare a tratatelor internaționale ratificate, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol

adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu titlu prealabil, că, potrivit prevederilor art. 3 pct. 7 din Legea nr. 165/2013, grilele notariale se referă la ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de art. 77¹ alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

16. În ce privește prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, care stabilesc regula evaluării imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, Curtea s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, asupra unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, precum și prin Decizia nr. 592 din 26 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 31 ianuarie 2018, paragrafele 24—26, Curtea a reținut că prin Legea nr. 165/2013 legiuitorul a urmărit să introducă un sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, astfel încât atât imobilele din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate să fie evaluate prin raportare la același sistem, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Prin introducerea acestui nou sistem de calcul este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie — Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente — referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, paragraful 42, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, care să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând însă doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări. Prin decizia menționată, Curtea a subliniat că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

17. Tot astfel, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a

Drepturilor Omului a considerat — având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv — că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru remedierea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129). În aceeași cauză, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat, de asemenea (paragraful 128), că măsurile de amenajare a plății creanțelor datorate de stat în virtutea deciziilor judecătorești definitive, cum ar fi eșalonarea plății acestora, măsuri luate pentru apărarea echilibrului bugetar între cheltuielile și încasările publice, urmăreau un scop de utilitate publică și realizarea unui just echilibru între diferitele interese aflate în joc, prin respectarea mecanismului existent și prin grija pe care autoritățile au demonstrat-o în executarea acestuia (a se vedea în acest sens, de exemplu, și Decizia nr. 174 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 16 mai 2016).

18. De asemenea, prin Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 24 iunie 2014, Curtea a statuat că este firesc ca obligația emiterii titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 să fie executată în condițiile noii legi, aceasta fiind tocmai expresia concretă a principiului *tempus regit actum* și a principiului aplicării imediate a legii noi. Mai mult, în jurisprudența Curții europene se arată că imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului [Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54, Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 120, sau Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza

Scordino împotriva Italiei (nr. 1), paragraful 95 și următoarele]. Având în vedere și faptul că art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție permite legiuitorului organic să stabilească limitele și conținutul dreptului de proprietate, Curtea a mai arătat că Legea nr. 165/2013 nu impune plafonarea despăgubirilor — măsură recomandată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, ci, dimpotrivă, prevede acordarea lor integrală, dar prin raportare la un alt sistem de referință al evaluării decât cel preexistent — cel al aplicării grilei notariale, conform art. 21 alin. (6) din lege — și fără acordarea de dobânzi sau penalități.

19. În ceea ce privește susținerile referitoare la inegalitatea în drepturi a unor persoane aflate în aceeași situație juridică, respectiv persoane care au beneficiat de măsuri reparatorii în raport cu valoarea reală a imobilelor preluate în mod abuziv, la data acordării măsurilor reparatorii, și, pe de altă parte, persoane pentru care măsurile reparatorii sunt plafonate la valoarea grilelor notariale în vigoare la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în jurisprudența sa, de exemplu Decizia nr. 714 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 5 februarie 2015, paragraful 22, Curtea a statuat că, dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea a arătat că respectarea principiului egalității în drepturi, stabilit prin prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 764 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 9 martie 2015).

20. Prin urmare, având în vedere că cele reținute prin deciziile la care s-a făcut mai sus referire își mențin valabilitatea, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Șt. Mărgăritescu în Dosarul nr. 4.946/3/2017 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 24 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI ANTREPRENORAT

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2018 nr. 2/2018 și ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzută în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2018.
Nr. 978.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORDINULUI ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind alegerea președintelui Ordinului Arhitecților din România

În temeiul prevederilor art. 28, art. 29 alin. (1) lit. c) și alin. (2), art. 31 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6, art. 10 alin. (1)—(3), art. 20 alin. (2), art. 27 alin. (1) și art. 38 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Arhitecților din România,

Conferința națională a Ordinului Arhitecților din România, întrunită în 30.06.2018—1.07.2018, adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Conferința națională a Ordinului Arhitecților din România a ales, prin vot secret, președintele Ordinului Arhitecților din România.

Art. 2. — Este ales în funcția de președinte al Ordinului arhitecților din România Alexandru Lucian Găvozdea, arhitect cu drept de semnătură.

Art. 3. — Mandatul președintelui Ordinului Arhitecților din România este de 4 ani, respectiv pentru perioada 2018—2022.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Arhitecților din România,
Șerban Dragoș Ion Țigănaș

București, 1 iulie 2018.
Nr. 1.406.

ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind alegerea membrilor Consiliului național al Ordinului Arhitecților din România

În temeiul prevederilor art. 28, art. 29 alin. (1) lit. d) și alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1)—(3), art. 20 alin. (2), art. 26, 29 și art. 38 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Arhitecților din România,

Conferința națională ordinară a Ordinului Arhitecților din România, întrunită în 30.06.2018—1.07.2018, adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Conferința națională a Ordinului Arhitecților din România a ales, prin vot secret, membrii Consiliului național al Ordinului Arhitecților din România.

Art. 2. — Sunt aleși membri ai Consiliului național al Ordinului Arhitecților din România:

1. pentru Filiala Teritorială Alba: Onișoru Valentin, arhitect cu drept de semnătură, și Mirea Iulian Ilie, arhitect cu drept de semnătură;

2. pentru Filiala Teritorială Arad: Botoș Adalbert, arhitect cu drept de semnătură, și Chișbora Doru Gavril, arhitect cu drept de semnătură;

3. pentru Filiala Teritorială Argeș: Răuță Radu Alexandru, arhitect cu drept de semnătură, și Dordea Dragoș Mihai, arhitect cu drept de semnătură;

4. pentru Filiala Teritorială Bacău—Neamț: Bârgu Liliana, arhitect cu drept de semnătură, Ababei Dan, arhitect cu drept de semnătură, și Crețu Cătălin Bogdan, arhitect cu drept de semnătură;

5. pentru Filiala Teritorială Bihor: Hagiu Adrian, arhitect cu drept de semnătură, Falub Cosmin-Florin, arhitect cu drept de semnătură, și Zsák Ivett Gréta, arhitect cu drept de semnătură;

6. pentru Filiala Teritorială Brașov—Covasna—Harghita: Demeter-Lowe Silvia Svetlana, arhitect cu drept de semnătură, Ianchiș Flavius Adrian, arhitect cu drept de semnătură, Oprea Cristian Daniel, arhitect cu drept de semnătură, Covali Dan,

arhitect cu drept de semnătură, și Roșca Mihai Virgil, arhitect cu drept de semnătură;

7. pentru Filiala Teritorială Dobrogea: Duvagi Ignis Nejlă, arhitect cu drept de semnătură, Pavel Marcel, arhitect cu drept de semnătură, Isacov Mihai, arhitect cu drept de semnătură, Suhov Anca, arhitect cu drept de semnătură, și Bălan Alexandru, arhitect cu drept de semnătură;

8. pentru Filiala Teritorială Dunărea de Jos: Buhociu Dragoș Horia, arhitect cu drept de semnătură, și Porumboiu Sergiu, arhitect cu drept de semnătură;

9. pentru Filiala Teritorială Hunedoara: Barna Nicolae Cristian, arhitect cu drept de semnătură, și Rugescu Răzvan, arhitect cu drept de semnătură;

10. pentru Filiala Teritorială Iași: Struț-Ștefanovici Roxana-Elena, arhitect cu drept de semnătură, Rusu Oana Mirela, arhitect cu drept de semnătură, Ciolacu-Miron Dragoș-Emil, arhitect cu drept de semnătură, Bogus Gheorghe Veniamin, arhitect cu drept de semnătură, și Sumanariu Alexandru, arhitect cu drept de semnătură;

11. pentru Filiala Teritorială Muntenia Sud-Est: Vede Ion, arhitect cu drept de semnătură, și Chițimuș Ștefan, arhitect cu drept de semnătură;

12. pentru Filiala Teritorială Muntenia Vest: Radu Daniela, arhitect cu drept de semnătură, Anghel Grigore-Octavian,

arhitect cu drept de semnătură, și Stănescu Emil, arhitect cu drept de semnătură;

13. pentru Filiala Teritorială Mureș: Birthler Klaus, arhitect cu drept de semnătură, și Kovacs Angela, arhitect cu drept de semnătură;

14. pentru Filiala Teritorială Nord-Est: Manole Andrei Florin, arhitect cu drept de semnătură, Gorcea Constantin, arhitect cu drept de semnătură, și Tulbure Mihai, arhitect cu drept de semnătură;

15. pentru Filiala Teritorială Nord-Vest: Funeșan Ina Gabriela, arhitect cu drept de semnătură, și Zaharia Laura Ioana, arhitect cu drept de semnătură;

16. pentru Filiala Teritorială Oltenia: Beșteanu Vlad, arhitect cu drept de semnătură, Tiparu Bogdan Mihai, arhitect cu drept de semnătură, și Stoian Gheorghe-Hadrian, arhitect cu drept de semnătură;

17. pentru Filiala Teritorială Prahova: Zaharia Cornelia Elena, arhitect cu drept de semnătură, Heni Veronica, arhitect cu drept de semnătură, și Aluchi Andreea Ioana, arhitect cu drept de semnătură;

18. pentru Filiala Teritorială Satu Mare: Iuoraș Violeta, arhitect cu drept de semnătură, și Opre Oana Iulia, arhitect cu drept de semnătură;

19. pentru Filiala Teritorială Sibiu—Vâlcea: Șandru Ion Cristian, arhitect cu drept de semnătură, Miu Cristina Maria, arhitect cu drept de semnătură, Vaida Eugen, arhitect cu drept de semnătură, Gogoci Bogdan Laurențiu, arhitect cu drept de semnătură, și Toth Martha, arhitect cu drept de semnătură;

20. pentru Filiala Teritorială Timiș: Drăgan Dragomir, arhitect cu drept de semnătură, Simionescu Oana Alexandra, arhitect cu drept de semnătură, Pătrulescu Roxana, arhitect cu drept de semnătură, Popovici Victor, arhitect cu drept de semnătură, și Burileanu-Tellman Daniel-Johannes, arhitect cu drept de semnătură;

21. pentru Filiala Teritorială Transilvania: Bucșa Tiberiu, arhitect cu drept de semnătură, Michiu Dinescu Mariana-Rodica, arhitect cu drept de semnătură, Domșa Dan Ștefan Feliciu, arhitect cu drept de semnătură, Ciorobâtcă Dragoș, arhitect cu drept de semnătură, Pop Adrian, arhitect cu drept de semnătură, Crișan Marcel Dan, arhitect cu drept de semnătură, și Pănescu Eugeniu, arhitect cu drept de semnătură;

22. pentru Filiala Teritorială București: Zahariade Ana Maria, arhitect cu drept de semnătură, Sava Mina Nicoleta, arhitect cu drept de semnătură, Bogoescu Matei, arhitect cu drept de semnătură, Munteanu Mihail, arhitect cu drept de semnătură, Gafar Michaela, arhitect cu drept de semnătură, Zotescu Robert Eugen, arhitect cu drept de semnătură, Ivanovici Andreea Livia, arhitect fără drept de semnătură, Meliță Irina, arhitect cu drept de semnătură, Bancea Anamaria Virginia, arhitect cu drept de semnătură, Pinteș Silvia-Mihaela, arhitect cu drept de semnătură, Popescu Sorin Dragoș, arhitect cu drept de semnătură, Munteanu Raluca, arhitect cu drept de semnătură, Iacovenco Gabriela Monica, arhitect cu drept de semnătură, Tohăneanu George Alexandru, arhitect cu drept de semnătură, Niculae Lorin Constantin, arhitect cu drept de semnătură, Calciu Daniela, arhitect cu drept de semnătură, Graur Cristina Ioana, arhitect cu drept de semnătură, Gingirof Marina Veronica, arhitect cu drept de semnătură, Tătulescu Anca Iulia, arhitect stagiar, Berescu Cătălin, arhitect cu drept de semnătură, Fenyo Andrei Ladislau, arhitect cu drept de semnătură, Ungureanu Octavian, arhitect cu drept de semnătură, Enache Florin Nicolae, arhitect cu drept de semnătură, Trifu Florentina, arhitect stagiar, Todiroaie Ioana, arhitect stagiar, Bejan Horia, arhitect cu drept de semnătură, Ștefănescu Ilinca, arhitect cu drept de semnătură, Mitric-Ciupe Vlad Aurelian, arhitect cu drept de semnătură, Udrescu Bogdan, arhitect cu drept de semnătură, Crăciun Mirona, arhitect cu drept de semnătură, Măldărescu Silvia, arhitect cu drept de semnătură, Petrea Sergiu Cătălin, arhitect cu drept de semnătură, Goilav Ana-Maria, arhitect cu drept de semnătură, Grigorescu Ovidiu Laurențiu, arhitect cu drept de semnătură, Busuioceanu Radu, arhitect stagiar, Toader Yvonne, arhitect cu drept de semnătură, Dușoiu Elena Codina, arhitect cu drept de semnătură, Moleavin Adrian, arhitect cu drept de semnătură, Dăescu Liviu Cornel, arhitect cu drept de semnătură, Ochinciuc Mircea, arhitect cu drept de semnătură, Vișinescu Raluca, arhitect cu drept de semnătură, și Pătrașcu Gheorghe, arhitect cu drept de semnătură.

Art. 3. — Mandatul membrilor Consiliului național al Ordinului Arhitecților din România este de 4 ani, respectiv pentru perioada 2018—2022.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Arhitecților din România,
Șerban Dragoș Ion Țigănaș

București, 1 iulie 2018.
Nr. 1.407.

ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind alegerea membrilor Comisiei naționale de disciplină a Ordinului Arhitecților din România

În temeiul prevederilor art. 28, art. 29 alin. (1) lit. e) și alin. (2), art. 33 și art. 40 alin. (2) din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1)—(3), art. 20 alin. (2), art. 28, art. 38 alin. (4) și art. 43 alin. (1) și (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Arhitecților din România,

Conferința națională ordinară a Ordinului Arhitecților din România, întrunită în 30 iunie—1 iulie 2018, adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Conferința națională a Ordinului Arhitecților din România a ales, prin vot secret, membrii Comisiei naționale de disciplină a Ordinului Arhitecților din România.

Art. 2. — Sunt aleși membri ai Comisiei naționale de disciplină a Ordinului Arhitecților din România:

- lujan Florentina, arhitect cu drept de semnătură, membru titular;
- Bondor Horațiu, arhitect cu drept de semnătură, membru titular;
- Țibuleac Mircea, arhitect cu drept de semnătură, membru titular;

- d) Niculescu Svetlana, arhitect cu drept de semnătură, membru titular;
- e) Lotreanu Monica, arhitect cu drept de semnătură, membru titular;
- f) Al-Basthawi Mohammad, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- g) Ciomârtan Sorin Doru, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- h) Jinga Cătălin Viorel, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- i) Ilie Liliana, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- j) Tomescu Valentin, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;

- k) Barnaure Mihaela Marina, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- l) Ispas Luminița Doina, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- m) Tănase Iuliana Nicoleta, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- n) Barbu Dumitru, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;
- o) Frumușani Radu Valentin, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;

Art. 3. — Mandatul membrilor Comisiei naționale de disciplină a Ordinului Arhitecților din România este de 4 ani, respectiv pentru perioada 2018—2022.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Arhitecților din România,
Șerban Dragoș Ion Țigănaș

București, 1 iulie 2018.
Nr. 1.408.

ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind alegerea membrilor Comisiei de cenzori a Ordinului Arhitecților din România

În temeiul prevederilor art. 28, art. 29 alin. (1) lit. e) și alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1)—(3), art. 20 alin. (2), art. 28, art. 38 alin. (4) și art. 40 alin. (1) și (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Arhitecților din România,

Conferința națională ordinară a Ordinului Arhitecților din România, întrunită în 30 iunie—1 iulie 2018, adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Conferința națională a Ordinului Arhitecților din România a ales, prin vot secret, membrii Comisiei de cenzori a Ordinului Arhitecților din România.

Art. 2. — Sunt aleși membri ai Comisiei de cenzori a Ordinului Arhitecților din România:

- a) Grăf Rudolf, arhitect cu drept de semnătură, membru titular;
- b) Stan Marian, conductor arhitect cu drept de semnătură, membru titular;

c) Popa Eliodor, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant;

d) Lascăr Adrian, arhitect cu drept de semnătură, membru supleant.

Art. 3. — Mandatul membrilor Comisiei de cenzori a Ordinului Arhitecților din România este de 4 ani, respectiv pentru perioada 2018—2022.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Arhitecților din România,
Șerban Dragoș Ion Țigănaș

București, 1 iulie 2018.
Nr. 1.409.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

